

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/178/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612200694
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4612200694.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: H. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., F. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 356,42 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20. apríla 2012, č. k. 6C/63/2012-29, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 285,93 eura s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 02. 03. 2011 až do zaplatenia, a to všetko do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku. Čo do úroku z omeškania 8,5% zo sumy 305,93 eura od 26. 06. 2007 do 01. 03. 2011 vo výške 95,82 eura a čo do zmluvnej pokuty 70,49 eura konanie zastavil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 87,08 eura a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ako aj vykonaným dokazovaním, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Konštatoval, že dňa 11. 10. 2005 odporca uzatvoril s postupcom Home Credit Slovakia, a. s. úverovú zmluvu za účelom zakúpenia spotrebného tovaru - práčky ARDO za predajnú cenu 14.200,-Sk (471,35 eura). V tejto sume bol aj odporcovi poskytnutý úver, ktorý sa odporca zaviazal splácať mesačne po 21,44 eura, v počte splátok 36, pričom konečná výška úveru bola dohodnutá v sume 23.256,-Sk (771,96 eura) s dohodnutou RPMN 16,86%. Nakoľko odporca bol v omeškaní s úhradou splátok, došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a k dátumu zosplatenia predstavoval dlh titulom neuhradeného úveru 285,93 eura. V tejto časti i samotný odporca uznal nárok navrhovateľa, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. O úroku z omeškania rozhodol v zmysle § 3 nariadenia vlády a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ išlo o uplatnený úrok z omeškania od 26. 06. 2007 do 01. 03. 2011, v tejto časti bolo konanie zastavené pre späťvzatie návrhu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a § 146 ods. 2 OSP s prihliadnutím na čiastočný úspech navrhovateľa v konaní (80,22%) tak, že podiel navrhovateľa na náhrade trov konania ustálil v rozsahu 60,44% zo sumy 144,09 eura, t.j. v sume 87,08 eura. Celkové trovy konania v sume 144,09 eura predstavovali súdny poplatok za návrh vo výške 21 eur a trovy právneho

zastúpenia vo výške 123,09 eura (tri úkony právnej služby po 31,87 eura s režijným paušálom po 9,16 eura, zvýšené o DPH).

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, namietajúc, že v danej právnej veci je kauzálnym a skutkovým základom spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje nároky, obsahuje podľa jeho názoru neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval za zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú, resp. štandardnú) zmluvu, vopred pripravenú právnym predchodcom navrhovateľa (postupcom), ktorej obsah pred jej uzavretím odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Dodal, že špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola v čase uzavretia zmluvy obsiahnutá v zák. č. 258/2001 Z. z., na základe čoho vyvodil, že posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, pričom uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené bolo potvrdené aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okrem toho mal za to, že v súdnej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky, a to z toho dôvodu, že dlh odporcu považoval za premlčaný v celom rozsahu a vzniesol námietku premlčania. S poukazom na dôvody odvolania navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh bude zamietnutý a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu budú priznané trovy konania v zmysle vyčíslenia.

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa písomne vyjadril odporca, ktorý uviedol, že žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil a to tak, ako už bolo rozhodnuté.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania. Mal za to, že v čase vydania rozsudku boli účastníkmi konania len navrhovateľ a odporca, a preto súd nemal ani povinnosť doručiť združeniu predmetný rozsudok. Poukázal pritom aj na ustanovenie § 154 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Zároveň dodal, že v prípade, ak má Združenie skutočný záujem na ochrane spotrebiteľov, malo by pomoc poskytovať tým, ktorí o ňu prejavia záujem, a nie takýmto spôsobom umelo predlžovať konania, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania. Uviedol, že podľa § 201 OSP, vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Vzhľadom k tomu, že medzi odporcom a Združením zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je podané neoprávnenou osobou. Zdôraznil, že postavenie vedľajšieho účastníka je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka a vedľajší účastník môže podať odvolanie, iba ak takéto právo má účastník a jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka, ako ani nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 5Cob/17/2012. Pokiaľ išlo o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, uviedol, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon hmotného práva. Taktiež zo samotného znenia ustanovenia § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka je podľa neho zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, tzn. na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. Poukázal pritom na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 02. 04. 2012 pod sp. zn. 6C/11/2012. Okrem toho zhrnul, že na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemožno prihladať aj z dôvodu, že ju uplatnila neoprávnená osoba. Ohľadom priznania náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bol toho názoru, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Ochrana práv odporcu ako spotrebiteľa je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a následným spravodlivým rozhodnutím vo veci, pričom konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nevhodnosti konania, k zneužitiu zákonnej

ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia. Na základe uvedeného navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietnuť. Zároveň si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 41,03 eura s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol ako podané osobou, ktorá nie je na podanie odvolania oprávnená.

Podľa § 90 OSP, účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 93 ods. 1 OSP, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) k § 93 ods. 2 OSP je osobitným predpisom napríklad aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene Zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa článku IV bodu 2 písm. e) Stanov Spotrebiteľského združenia OSA, základnou úlohou združenia je sprostredkovať riešenie sporov medzi spotrebiteľom a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 05. 2012 Spotrebiteľské združenie OSA ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, z vlastného podnetu vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa).

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Kto je účastníkom konania vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a 94. V danom prípade účastníkom konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný). Po podaní odvolania inou ako oprávnenou osobou je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP.

Okrem účastníkov konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník, opierajúc sa o § 93 ods. 4 OSP alebo o nové znenie § 201 OSP, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V novom znení § 201 OSP v podstate ide o zopakovanie procesnej legitímácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania, predtým vymedzenej v § 93 ods. 4 OSP, avšak s tým, že podľa § 201 je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Inak na podanie odvolania nie je oprávnený a odvolanie sa odmietne.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie podal vedľajší účastník na strane odporcu, pričom v súdnom spise sa nachádza stanovisko odporcu vyjadrujúce nesúhlas s týmto odvolaním (odporca nechcel vedľajším účastníkom navrhovanú zmenu rozhodnutia) a vedľajší účastník vo svojom odvolaní nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom, preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 218 ods. 1 písm. b) OSP). Prihliadol pritom aj na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou účastníka, na strane ktorého vystupuje, pretože účastník je dominus litis a ten odvolanie nepodal, pretože sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa a žiadal ho potvrdiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 OSP analogicky v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.